

DC870
V305N

Đức Ai

Viên

Ngọc

Trái

Đen

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

HÀ ĐỨC ÁI

Hội VHNT Lâm Đồng

Tốt nghiệp Trung Tâm

Viết Văn Nguyễn Du Hà Nội Khóa I

Bút danh Lê Văn

Quê quán: Long Xuyên – Phúc Thọ Hà Nội

Hiện sống và viết tại:

Tân Hà – Lâm Hà – Lâm Đồng

ĐT: (063) 3854190 – 0978 360 486

TÁC PHẨM ĐÃ XUẤT BẢN:

* HOA VÀ TRĂNG (thơ)

NXB VHNT Lâm Đồng 2005

* ẢNH MẮT (thơ)

NXB Văn Nghệ TP. HCM 2005

* DÒNG SÔNG YÊU MẾN (thơ)

NXB Thanh niên 2006

* LINH SƠN YÊN TỬ (thơ)

NXB VHNTVN 2008

* VIÊN NGỌC TRAI ĐEN (thơ)

NXB HNVTN 2009

SẮP IN:

* BỜ THƯỜNG (truyện ngắn)

* TRĂNG TÌNH (thơ)

Viên

Ngọc

Trai

Đen

HÀ ĐỨC ÁI

Viên Ngọc Trai Đen

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN
2009

Dòng Sông Và Dòng Đời

Trong Thơ : HÀ ĐỨC ÁI

Sau một thời gian đi tu nghiệp ở trường viết văn Nguyễn Du Hà Nội. Hà Đức Ái đang từng bước tự đổi mới cách nghĩ và cách viết trong thơ của mình.

Tập "Viên Ngọc Trai Đen", tôi muốn giới thiệu với các bạn trong bài viết này có 122 bài. Đề tài chính anh chọn vẫn là những kỷ niệm về Mẹ, về quê hương, về dòng sông và nỗi nhớ !

Như trong bốn tập thơ xuất bản trước: *Hoa Và Trăng* (65 bài), *Ánh Mặt* (95 bài), *Dòng Sông Yêu Mến* (104 bài), *Bình Sơn Yên Tử* (32 bài), *Viên Ngọc Trai Đen* (122 bài). Chỉ xét riêng về số lượng các bài thơ đã đáng khâm phục anh rồi. Anh làm thơ hầu như không biết mệt mỏi, anh viết khỏe và đều, viết liên tục, mọi đề tài đều được anh viết bằng tất cả tâm huyết và tình yêu của mình.

Xong lần này độ chín, độ sâu và tính triết lý trong thơ Hà Đức Ái đã được nâng lên ở cung bậc mới có sức thuyết phục mạnh hơn.

Về Mẹ anh viết:

"Mẹ cười lệch bóng nhỏ nhoi
Sánh đời sóng sánh oằn đôi vai gầy !"
(bài Mẹ)

Và:

“Mẹ đưa con sang sông
Thương cánh bướm rách nát
Vượt sóng lớn mưa giông
Mẹ vừa chèo vừa hát

(bài Mẹ ơi)

Cuộc đời người Mẹ của chúng ta tất cả đều gánh một gánh đời nặng trĩu đến oằn gãy cả đôi vai gãy và dù phải đưa con sang sông, phải xa con Mẹ vẫn “vừa chèo vừa hát” lòng Mẹ thương lắm, nhớ lắm nhưng “sợ thương, sợ nhớ” Mẹ dấu kín trong lòng, dấu sâu trong tiếng hát để con vui, con mạnh bước vào đời.

Có được cuộc sống hôm nay có đủ nhân cách và chữ nghĩa để trở thành nhà thơ và để làm người, Đức Ai luôn nhớ về người thầy của mình, bài: “Nhớ Thầy” anh viết:

“Gánh chữ trĩu nặng lương tri

Thành người con mãi khắc ghi ơn thầy”.

Thơ Hà Đức Ai trong tập này không mới về ngôn từ không nặng về bố cục, không cố cách tân về phong cách nhưng sâu nặng về tình và ẩn sâu về tứ. Hãy đọc bài: “Bờ và Sông”:

“Sông kia nước chảy bờ đau

Vô tình nước vẫn qua cầu hoa trôi

Có đơn quận thất bờ tôi

Sông ơi xuôi mãi dòng đời xót xa!”

Cái dòng đời anh ví như dòng sông. Dòng sông chảy nhiều lúc đau đôi bờ. Dòng đời thì phải bù đắp phù sa cho đời không được trôi tuột đi như dòng nước vô tình kia để cho đời mãi mãi ân hận!

Thơ Hà Đức Ái có thể gọi tất cả là thơ tình. Dù anh viết tả cảnh lúc “Về Thăm Hà Nội” khi “Viếng Thăm Mộ Cụ Tú” hay lúc đón “Thu Về” Đức Ái vẫn thâm lặng gửi chữ tình trong đó:

“Thu ơi! Thu quá mềm môi
Khéo ru để lá vàng rơi nghiêng chiều”
(bài Thu Về)

Bài thơ “Viên Ngọc Trai Đen” Anh lấy đặt tên cho cả tập hẳn là có ý:

“Chín mươi chín viên ngọc trắng trong kia
Cha mẹ tìm kiếm cả một đời mới được
Riêng viên ngọc trai đen là vật gia bảo năm đời
Mẹ dặn:

Con sẽ tặng cho chàng trai nào yêu con chân thật –
thủy chung ”

Sự ví von thật là sâu kín và rất khéo. Viên Ngọc Trai Đen thật là trái tim của nàng. Chỉ dành riêng cho tình yêu đẹp. Thơ cũng vậy, phải yêu thật, phải đau thật mới là bài thơ hay, mới làm rung động trái tim người đọc.

Đáng khâm phục hơn là 52 bài thơ 3 câu Hà Đức Ai đã chất lọc ở thời gian bốn ba từng trải, rút ra kinh nghiệm sống trong đời để vắn thơ cô đọng triết lý sâu xa như một định nghĩa, một chân lý. Đọc xong khiến ta phải suy ngẫm từng từ, từng từ cực ngắn và tài hoa, ít ai làm được.

“Đổm lửa cháy rừng

Giọt mưa gây lũ

Nguy”

Hay là:

“Tập xấu sửa được

Tính xấu sửa được

Tâm xấu – không”

Tôi xin mượn ba câu trong bài “Hồi Xuân” để kết lại bài viết của mình:

“Bên cầu dòng nước uốn quanh

Em nghèo ngồi đọc thơ anh bỗng giàu

Thơ ta nhuộm biếc mắt nhau ”

Tôi tin rằng tập: “Viên Ngọc Trai Đen” anh cho xuất bản lần này sẽ có nhiều bài lọt vào mắt xanh của bạn đọc

Nhà thơ

PHAM VŨ

Con về thăm Mẹ chiều nay
Bước chân lưu lạc tháng ngày khôn khuây.
Bờ tre tiếng cuộc vui đây
Cánh đồng chiêm ngả luống cày dọc ngang
Bóng đa thả mát đình làng
Quấn chân nghe sợi rơm vàng hỏi thăm.
Mẹ ơi! Xa bấy nhiêu năm
Ấu thơ in bóng trăng rằm nghiêng soi.
Mẹ cười lệch bóng nhỏ nhoi
Sánh đời sóng sánh oằn đôi vai gầy.
Con đi một kiếp lưu đây
Trở về bên Mẹ những ngày bình yên.

Viên Ngọc Trai Đen

Chuỗi ngọc trai trên cổ nàng long lánh
Rực hào quang từ tuổi mười lăm
Ngực nàng căng mọng đôi môi khêu gợi
Ánh mắt nàng long lanh ... long lanh
Những viên ngọc vô tư thắm lặng
Biết đâu rằng cô gái thặng hoa
Bao chàng trai gần xa say đắm
Đôi mắt biếc đung đưa nàng ngắm
Em chọn tôi trao viên ngọc trai đen
Tôi nâng niu xúc động
Viên ngọc trai đen lấp lánh cười

Tôi hỏi nàng:

Sao em lại tặng anh?

Nàng cười lịm ôm cổ hôn tôi say đắm

Em biết anh yêu em bằng

tâm hồn và cả trái tim

Nàng bảo:

Chín mươi chín viên ngọc trắng trong kia!

Cha mẹ tìm kiếm cả một đời mới được

Riêng viên ngọc trai đen là vật gia bảo năm đời

Thế đấy:

Con sẽ tặng cho chàng trai nào

yêu con chân thật, thủy chung

Đó là chồng con

Tôi ôm nàng mơ màng ... ngất lịm

Sự Cố Y2K

Năm cuối thế kỷ hai mươi
bùng lên sự cố Y2K
nhân loại xôn xao nhốn nháo
dự đoán trái đất sắp nổ tung?
địa cầu rơi vào hố đen vũ trụ?
thiên thạch khổng lồ đâm vào trái đất?
mặt trời tắt phụt?
sự phỏng đoán sục sôi từng phút
chờ giao thừa cả thế giới nín thở
từng giây trôi qua kinh hoàng
thức trắng đêm chờ Y2K

hôm nay mồng 1 tháng 1 năm 2000 vô sự
nhân loại ăn mừng
họ đã vui như chưa bao giờ được sống
biết nghe ai? hỏi các nhà khoa học
niềm tin bị đầu độc, nghi ngờ
chơi vơi ... hoang mang
củng cố niềm tin
chờ năm nghìn tỷ năm nữa
mặt trời tan vĩnh viễn
thái dương hệ xóa sổ
nhân loại về đâu?
hỏi các nhà khoa học

Quỳnh - - Trăng Và Anh

Đêm – Em trao anh sắc hương lộng lẫy. Bông lầy chưa từng có trên đời. Sáng khép lại một đời trinh nguyên. Quỳnh – chỉ có em tinh khiết, kiêu sa, bướm ong cự tuyệt, chung thủy. Em bí ẩn cô đơn, dịu dàng, nồn nà và mềm mại. Trong vắt một mùa trăng. Trong vắt sương đêm tinh khiết. Anh chờ đợi hàng năm – từng đêm khắc khoải. Em hiểu hôn anh đêm nay hơi hộp, thốn thức chờ em hé mở. Anh nâng niu kề môi đắm đuối. Nàng xòe ra trắng muốt, thấm từng giọt hương lên não, ngọt ngào mê đắm Sợi tơ trong tim Quỳnh trong trăng thít chặt tỏa hương. Trăng trên đầu trùm xuống, chìm đắm, đề mê Nàng cho anh đôi cánh Thiên Nga, bay lên cung Hằng, hòa tấu.

Quỳnh – Trăng và Anh

Về Thăm Hà Nội

Anh xa mãi nay về thăm phố cũ
Hà Nội xưa thay đổi quá nhiều rồi
Xe chậm chậm qua đầu Ô Quan Chưởng
Hàng – người – xe nghẽn lối chợ Đông Xuân
Gió thu thả từ phía Hồ Gươm
Lá Mè bay đậu tóc em hoa gấm
Nắng Ba Đình nhuộm vào Lăng lóng lánh
Đường Thanh Niên sóng sánh nước Hồ Tây
Xa bao năm gặp lại những con đường
Lá Sấu quăn chân hỏi thăm người cũ
Anh đi xa còn nhớ Cốm Vòng không?
Có nhớ cuối thu hoa Sữa thơm nồng?
Ôi thao thức từng đêm không ngủ
Chân bước nhẹ quanh Hồ Gươm Liễu rủ
Tháp Bút bao năm viết lên trời triệu chữ
Thăng Long ơi! Nghìn tuổi huy hoàng

Su Do

Đêm trung thu ... tôi tự do ngắm trăng
Đêm tối trời ... tự do ngắm ngàn sao lấp lánh
Gió hôn tôi tự do mát lạnh
Hoa dã quỳ tự do nhìn tôi cười
vàng rạng rỡ

Tôi tự do hái thành từng bó
Tặng bốn nàng thiếu nữ tự do
Có nàng nhận, nhìn tôi thân thiện
Có nàng giơ tay cầm miễn cưỡng
Và rút đi khi tôi vừa quay đi hướng khác
Có nàng che mặt nhìn trộm tôi cười mỉm

Nàng thứ tư hôn hoa ... hôn tôi thồn thức
Nước mắt nàng tự do rơi xuống vai tôi
Ánh mắt nàng xoáy vào mắt tôi, động diệu
Hoa đã quì cười, bốn mắt say nhau
Hương thoang thoảng, sắc vàng rạo rực
Điểm báo mùa khô trên cao nguyên lộng gió
Tôi nắm tay nàng trao chiếc nhẫn đính hôn
Từ ấy hai trái tim bên nhau động diệu
Những đứa con tự do ra đời
Trên đất nước tự do dũng mãnh
Những nụ cười tự do kiêu hãnh
Trước bình minh rực hồng đang lên.

Hậu Nửa Vầng Trăng

Hơn ba mươi năm – nay gặp lại
Đôi mắt huyền xưa dịu hiền thời con gái
Long lanh buồn – long lanh vui – vô tư
Sóng tóc dài mềm mại chảy qua vai
Tuổi mười sáu chưa quên trò vụng dại
Theo dòng đời cuộn chảy đẩy đưa xa
Thuyền lạc bến hoà dòng sông – bờ bến lạ
Em thơm nồng nà nuột tươi non
Bến Vân Cốc cả một thời anh khao khát

Bóng hình em như huyền thoại trắng rằm
Mênh mông tình, sóng sánh những tháng năm
Lúm đồng tiền xoáy nghẹn dòng tiếc nuối
“Nửa vầng trăng” “Chiều thu” xưa – mưa tắm
Giữa “Chiều xuân” đào vẫn tươi sắc thắm
Mơ bên nhau ngắm Hồng Hà, Vân Cốc, bến đò ngang
Sau “Nửa vầng trăng” hoa gạo cháy đỏ đầu làng
Thấp lên niềm tin vẫy gọi
“Ánh mắt” – “Dòng sông” là ngàn lời anh nói
Thương “Nửa vầng trăng” vùi vùi xa xăm
Phù sa mãi ngọt lành nuôi giấc mơ xanh

* Nửa vầng trăng, Chiều xuân, Chiều thu là ba tập thơ của nhà thơ ĐTQP

* Ánh mắt, Dòng sông yêu mến, là hai tập thơ của nhà thơ HDA

Nhớ Thầy

Tuổi hồng môi mắt ngây thơ
Vô tư hoa phượng – ngân ngơ ve sầu
Chữ thầy gieo nở tâm sâu
Lời thầy trầm ấm khởi đầu từ đây
Phấn bay khô khốc phổi thầy
Bảng đen bạc phéch tháng ngày suy tư
Thầy lên bục giảng – ước mơ
Bao khuôn mặt sáng đợi chờ lửa thiêng
Ấm lòng – sông chữ qua tim
Đưa đò cập bến – lim dim mắt hiền
Thoả lòng nét viết tay tiên
Bài giảng đúc rút trăm miền thầy đi
Gánh chữ trĩu nặng lương tri
Thành người – con mãi khắc ghi ơn thầy

*Từ trái qua: Nhà thơ Vũ Quần Phương (Phó Giám đốc T.I)
TSKH - Nhà văn: Phan Hồng Giang (Giám đốc T.I.VU Nguyễn Du)
Nhà văn: Ma Văn Kháng (Phó Giám đốc T.I)
và học viên T.I.VU Nguyễn Du.*

Ảnh : Nguyễn Đình Toán

Đợi Trăng

Ta đang ngồi ngắm trăng
Lơng lạnh mặt hồ phẳng lặng
Bỗng con cá quẫy
Trăng vỡ!
Ta ngồi vớt trăng...
Bầu trời xanh trong
Chị Hằng đang cười
Mây đen vờn qua
Trăng khuất!
Ta ngồi hỏi mây
Đợi trăng...

Cây Cao Bằng Cả

(Kính viếng nhà thơ Phạm Tiến Duật)

Phạm Tiến Duật cả nước suy tôn
Một mình xe đạp vượt Trường Sơn
Đi bên: “Tiểu đội xe không kính”
Đến: “Trường Sơn Đông nhớ Trường Sơn Tây”

Mười bốn năm qua bao rừng cây¹
Một gậy một sao giặc bủa vây²
Mảnh bom cửa đứt bàn viết tạm³
Cái chết cận kề vẫn cứ say.

1 - Phạm Tiến Duật ở chiến trường miền Nam 14 năm

2 - Khi đó Phạm Tiến Duật mang quân hàm thiếu úy

3 - Đến binh trạm mới Phạm Tiến Duật tự làm bàn bằng cọc cây và phen nửa để viết tạm.

*Giải phóng Miền Nam được mấy ngày
Vào ra xuôi ngược thơ lại bay
“Bữa đèn” chiếu sáng, thơ vẫn sáng
“Đá nhon” tai mèo có đứt tay?*

*Văn Chương ngõ nhỏ ngự nơi đây
Thầy bạn tình thơ đến sum vầy
Hỏi anh – anh bảo: “Trời biết được”
Số mệnh trời ban được thế này.*

Chữ trong ngoặc kép là tác phẩm của nhà thơ Phạm Tiến Duật

Không Thế

Không ngoạn đi trước sự đời kinh hãi
Không lặng thinh giữa đôi môi mềm mại
Không chạy thoát một ánh nhìn đắm đuối
Dấn thân vào, mắc nợ trốn trần ai!
Không! Không thể để đời vô tư thế
Không làm ngơ trước cảnh bất công
Phải tin ngay ánh mắt mặn nồng
Và cộng hưởng giữa rừng cười nhân loại
Dù hiểm nguy không bao giờ sợ hãi
Cùng bay lên chinh phục những vì sao
Nhưng không thể hoàn toàn không thể
Thế gian ơi! ~~Xin giữ đạo làm Người~~

SỞ VĂN HÓA - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG

PHÒNG ĐỊA CHỈ

Tìm Hoa

*Ngày xuân trèo lên đỉnh núi
Tìm hái bông hoa rừng lạ
Mừng rơn thấy màu rực rỡ
Tối gần thất vọng không hương*

*Càng cao rừng thiêng càng vắng
Càng trèo càng thấy cô đơn
Chỉ mong gặp hoa độc đáo
Mang về giật giải Nô-bel*

*Cả đời tìm hoa không thấy
Ngẫm lại người xưa đã dạy
“Trèo cao ngã ắt phải đau”
Một đêm nghĩ bạc mái đầu*

*Yêu hoa – yêu thơ nghiệp chướng
Dù đau, dầu chết không chừa
Gió mưa, bão giông cản bước
Công thành tạ lỗi người xưa*

Tây Thiên Thiền Viện

Một ngày hè tìm đến Tây Thiên
Thiền viện Phật giữa lưng chừng Tam Đảo
Ngàn năm xưa trải qua bao đông bão
Cây vẫn xanh, đá vẫn phơi gan
Phật cứu sinh linh bao cảnh bản hàn
Từ hư vô nơi Niết Bàn – Không Sắc
Một cõi Tâm Bình – Sát Na – Vô Thức
Từ toà sen Phật hiểu khắp nhân gian.
Thuyết Nhân Quả – truyền lan trong hạ giới
Kiếp Luân Hồi loài người đang mong đợi
Thiện tâm tu, chính quả Phật đang chờ

Tương Lai

Cơn mưa chiều vừa tạnh
Mặt trời chạm đỉnh Ba Vì
Nắng quái rục vàng ngơ ngẩn
Cầu vồng đang đông lung linh
Người đàn bà vừa đi vừa chạy
Phía trước tương lai... sáng
Đằng sau quá khứ ... tối
Hiện tại đang đập lên
Gió tung tà áo mỏng
Mồ hôi lấm tấm lăn tròn
Ngực núi rung lên bắn bật
Anh thợ xây ngừng bay... vôi vữa rớt
Tương lai ngôi nhà cao đẹp
Không quên căn nhà gỗ mục xưa
Từng hàng gạch cao dần – vươn lên
Đêm đến điện đèn rục rờ muôn màu
Người đàn bà ngừng đầu mãn nguyện
Bao năm cùng chống chọi chỉ
Nụ cười sáng rõ trên cao

Xuân Đà Lạt

Đà Lạt ngàn hoa kheo sắc
Chim én nghiêng bóng thoi đưa
Hoa đào choàng lên ánh lửa
Bay bay mưa đậu tóc thề

Gió mơn man đùa chồi biếc
Mai vàng chớm nở cười tươi
Tự tình vờn đôi bướm nhỏ
Xuân Hương lóng lánh gương soi

Thơng hát ru hời lộc nồn
Đôi Cù xanh mướt cỏ non
Du xuân nắng tròn tim lá
Mắt xuân đắm thắm tình hoa .

Sông Quê Hương

Những miền quê, những dòng sông
Chở đầy huyền thoại, mệnh mông hiền hoà
Sông Hồng bồi đắp phù sa.
Sông Thao bóng nước con đò dọc ngang.
Sông Lô quân giặc kinh hoàng
Sông Đà rực sáng bản làng, rừng xanh.
Sông Cầu uốn lượn quanh quanh.
Sông Thương lờ lững thuyền anh, bến nàng.
Sông Thái Bình ngập lúa vàng.
Sông Mã nước đổ âm vang thác ghềnh.
Sông Gianh Trịnh – Nguyễn phân tình.
Sông Hương soi bóng cung đình Huế xưa.
Sông Hàn – Đà Nẵng đò đưa.
Sông Trà – Quảng Ngãi nắng mưa ngập tràn.
Nam Bộ có Cửu Long Giang.
Tháp Mười châu thổ mịn màng tươi xanh
Sông Đa Dâng, đất Lán Tranh.
Thấm bao nguồn mạch hợp thành quê hương.

Lưu Dấu

Phượng hồng lãng du vào đêm
Ve sầu buồn không hát nữa
Vầng trăng thượng tuần nghiêng ngửa
Gió hè thả mát êm đêm

Thành phố quê em nhộn nhịp
Điện giăng nhấp nháy đủ màu
Bán đảo Đồ Sơn xa tít
Đêm hè ngọt lịm trong nhau

Khoảng trời biển xanh lồng lộng
Bông hoa rực rỡ xuân thì
Long lanh chìm sâu mắt ngọc
Người xa lưu dấu chân đi.

Mẹ ơi!

*Mẹ đưa con sang sông
Thương cánh bướm rách nát
Sóng lớn và mưa giông
Mẹ vừa chèo vừa hát
Vượt dòng sông mênh mông
Suốt đời con khao khát
Suốt đời con ngóng trông
Ngàn lời ru tiếng hát
Mẹ dẫn con vào đời
Bằng trái tim dào dạt
Bằng nước mắt Mẹ rơi
Bằng môi hôi đầm áo
Thèm khát tiếng Mẹ ơi!
Bốn tuổi đã mồ côi
Biển đời sóng đầy vơi
Tự bơi trong biển đời
Thèm hai tiếng: Mẹ ơi!*

Chủ tịch Hội nhà văn Việt Nam

Nhà thơ : Hữu Thỉnh

với các học viên tại trường

Ảnh : Nguyễn Đình Toán

Đêm Trăng Hồ Tây

Đêm đêm đường Thanh Niên người xe như nêm
Bên Hồ Tây ghế đá không còn một chỗ
Từng đôi trai gái dưới vòm cây
Trăng thượng tuần trôi trong mênh mông dát bạc
Trải xuống giọt vàng long lanh như ngọc
Anh và em chìm trong ánh Hồ Tây đêm ấy
Những nụ hôn cháy bỏng khát thèm
Họ vô tư ngọt ngào say đắm
Đàn thiên nga bơi trên mặt hồ long lanh
Mây nuốt trăng ừng ực
Cỏ hàng nước sừng sờ ao ước
Cá dưới hồ chột thức quấy đuôi
Gió ghen ngừng thổi
Mây ghen ngừng bay
Trăng ghen ngoảnh mặt
Trái đất ngừng quay
Đêm trăng Hồ Tây ...

Phúc Thọ Quê Tôi

Phúc thọ quê tôi
đồng xanh bát ngát
Lúa ngô phơi phới
reo hát trống cờ
Sông Hồng Hà
thêu dệt những vần thơ
Thù sa đỏ
quyện đôi bờ xanh ngắt
Ở Hát Môn
có dòng sông Hát
Đền Hai Bà
nữ tướng đẹp xâm lăng
Có tướng tài
Quân Cổ – Đốc Ngừ
Và bao anh hùng
đánh Pháp, Mỹ
vinh quang
Phúc Thọ quê tôi
nền văn hoá xã làng
Đình đền, nghĩa trang
tôn vinh Văn Hiến
“Lạc Trị kiên cường”
“Tả Hà anh dũng”

Miền Bún hiên ngang
 kiên quyết diệt thù
Binh Chiêu ngày xưa
 có rau muống tiến vua
Có vãi Võng Xuyên
 ngọt bùi đường Vân Cốc
Đầm sen Long Xuyên
 rộ hoa cười vựa thóc
Máy chạy ngày đêm
 rộn rã những làng nghề
Phúc Thọ quê tôi
 đổi mới khắp làng quê
Đường 32 thênh thang
 đường làng bê-tông hoá
Nhà tầng cao
 quý người thân thương quá
Ai đến quê tôi
 lưu luyến quên về

Sao Hôm Sao Mai

Chập tối lấp lánh đàng Tây
Sao Hôm khắc khoải từng giây đợi người
Bình minh ló rạng chân trời
Sao Mai ngơ ngẩn, sáng rồi tiếc không?
Vô tư một áng mây hồng
Lang thang với gió Tây Đông mặc chàng
Sự đời duyên phận dở dang
Đợi chờ, thề hứa – ai mang trọn đời?
Vùi yêu mòn mỏi mưa rơi
Đông Tây đuổi mãi phương trời Hôm – Mai.

Bình Minh Xuân

Bình minh hồng chớm nở
Nhuộm thắm sắc hoa đào
Sương ngậm chồi hớn hở
Chim hót đùa xôn xao

Mây hồng treo đỉnh núi
Sà xuống má em thơ
Sáng xuân mưa rắc bụi
Đôi bướm vàng ngu ngơ

Mi Mồ Sa chạm gió
Mắt nở vàng xôn xao
Mượt mà Đôi Cù cổ
Suối reo thác vui trào

Hồ Xuân Hương lóng lánh
Soi bóng hàng thông nghiêng
Mắt em cười nhí nhảnh
Bừng giọt xuân long lanh

Cầu và Sông

Em bắc qua sông anh
Ướm cây cầu mấy nhịp?
Anh soi bóng cầu em
Về chân trời xa tít
Nước anh trôi biên biệt
Chỉ còn lại đôi bờ
Cầu em se duyên thắm
Kết hôn bờ – sông thơ

Ghen

Em ơi! đừng nhìn anh như thế nữa
Anh mắt nhìn sắc lẹm cửa tim anh
Em đừng cười – để cho hoa đua nở
Em hát ư? làm tắt lịm tiếng Hoàng Oanh
Em nghiêng nước – để thuyền anh nghiêng đổ
Em ra đường – đàn ông nổ chiến tranh
Anh sẽ quyết đưa em về hoang đảo
Để em là mãi mãi của riêng anh.

Hoàng Hôn Bốn Mùa

*Một sáng mây hồng – xuân
Hoa đào cười trước gió
Tâm hồn mơn man – ngỏ
Hoàng hôn tím – tần ngần*

*Sau cơn mưa mùa hạ
Chiều vàng ươm trải thảm
Cầu vồng cong bảy sắc
Nối đất trời – tâm linh*

*Những chiều thu quê mình
Núi Ba Vì xanh ngắt
Khi hoàng hôn chưa tắt
Rực ánh hồng lung linh*

*Gió bắc suốt mùa đông
Mây âm u ảm đạm
Cây lúa run trên đồng
Hoàng hôn buồn mênh mông.*

Các học viên trong lớp của trường Viết văn Nguyễn Du.

Ảnh : Nguyễn Đình Toán

Không Dề

(Tặng các bạn khoá I Trung tâm VV Nguyễn Du)

Trường viết văn Quảng Bá
Trải qua bao dâu bể
Nay khang trang bề thế
Mái cao vòm uy nghi
Nhà văn, nhà thơ đến
Học xong rồi ra đi
Mang theo từ ngữ biển
Tạo sóng trào như điên
Có người gửi theo gió
Tung đất trời bão đông
Có ông gồng bom lửa
Gây lên hoả Diệt Sơn
Đốt sáng trời văn học
Riêng tôi im như thóc
Chờ trời đổ cơn mưa
Đợi nông dân cày bừa
Ươm nẩy mầm gieo hạt
Thành đồng lúa ngát xanh
Quê tôi và quê anh
Bội thu mùa hát hội.

Nghệ Nhạc Trịnh

Những cung đàn ngân lên
Nốt trầm nốt bổng
Nốt sâu thăm – nốt sâu hờ nhẹ bổng
Trịnh Công Sơn ra đi
Để lại muôn vàn tiếc nuối
Bao người đẹp tranh nhau – “tôi là người yêu cuối”
Vinh danh thay vườn nhạc mãi xanh tươi
Họa mi hát một thời rồi tắt
Khúc ca anh – bao người hát – bao đời
Đêm sâu lắng – lắng – bao lời đa diết
Anh ra đi – nhưng không bao giờ chết
Sân khấu trần gian – quán cà phê – karaoke
Vẫn vang vọng lời ca bất diệt
Biển nhạc tình cuộn sóng ngàn năm
Trịnh Công Sơn ơi ! Trịnh Công Sơn!
Mãi mãi là mùa xuân – ngân lên
Thăm thăm từng đêm nhạc Trịnh
Anh vẫn bên tôi – bên mọi người mãi mãi
Nức nở những trái tim...

Trăng Và Em

Chiều buông xuống, mùa thu vàng chóng tối
Hẹn em rồi sao lòng anh cứ vội
Sợ em chờ lâu quá lại giận anh
Chẳng hiểu vì đâu, hai đứa yêu trăng
Trăng lấp ló thả hồn anh theo đuổi
Sắp em rồi trăng như hiểu... mây trôi
Vàng vặc sáng soi đường xưa nẻo tới
Xiết chặt em, hôn nhôn nhột đôi môi
Lòng lơ lả trăng ơi trăng đã vội
Ngoảnh mặt đi ghen tỵ, giận làm gì
Trăng bỗng bẽn lẽn vẫy gọi những lứa đôi
Tìm nhau đến dưới màn trăng buông phủ

Nguyệt trắng vàng giập hồn em ấm ứ
Anh yêu trăng thì đừng đến với em
Ngắm trăng nhiều em ngoảnh mặt hồn ghen
Em và trăng sao mà yêu thương quá
Kết nên tình đắm đuối của đôi ta
Biết đâu rằng có lúc phải chia xa
Nhờ trăng toả nỗi tình ta mong nhớ
Anh ôm em ánh trăng xoa đôi má
Anh hôn em hôn cả ánh trăng ngà
Biết đâu rằng có lúc phải chia xa
Gửi thương nhớ, nàng trăng ơi mang hộ
Em hãy tin anh và đừng có sợ
Anh gửi nụ hôn trăng gửi về em.

Mây

Mây ơi ! mây lang thang về đâu?
Xin dừng lại cho hè bớt nắng
Chim xao xác nghe mây về trầm lặng
Hoa vui cười cây nhú nụ xanh tươi
Sáng mây hồng, chiều mây trắng mây ơi!
Rủ nhau về quây tròn trên đỉnh núi
Rửa sạch trơn bao cuộc đời lấm bụi
Mây và mưa gieo mật ngọt cho đời

Thăm Mộ Tú Xương

Bấp sông – thành phố ồn ào
Còn đâu tiếng ếch năm nào – còn đâu?
À! Đời bãi bể nương dâu
Ca trù quên điệu – Ả đào gió bay
“Thơ thần, thánh chữ” người say
Đà Lạt trần trở, đợi ngày viếng thăm
“Mơ sông” bồi lở bao năm
Vị Xuyên nhạt ánh trăng rằm xôn xao
“Chát tom” đẽm khúc Ả đào
Ao the, khăn xếp Hàng Thao rộn ràng
Thị nhân văn nghĩa cùng làng
Thành tâm thắp một tuần nhang viếng Người.

Giọt Nhỏ

Theo gió bay về nơi ấy
Mắt buồn gửi phố Cao Nguyên
Cỏ giấu gót hồng in lại
Trước trời chan chứa hoàng hôn.

Đôi mắt vào đêm không ngủ
Hình em khoá chặt tim rồi
Xin thả dòng thơ viết vội
Theo mây, theo gió, theo người.

Một Chuyến Bay

*Biển mây rộn sóng nhấp nhô
Trắng bông vô định, xa mờ mù khơi
Bồng bênh cười gió lưng trời
Mây hồng nâng cánh – người ơi đang chờ
Mỉm cười chợt tỉnh chợt mơ
Nụ hôn chạm gió ngẩn ngơ tiếc thắm*

Sắc Đẹp

Em nghiêng nước là thiên đường cặp mắt
Nhưng buồn thay là địa ngục tâm hồn
Em là hoa để bướm ong chiu chắt
Tặng hương thơm, trao mật ngọt cho đời
Mê đắm nhiều em níu tuổi xuân tôi.

Thu Nhớ Quê Hương

*Chiều buồn nhạt ánh thu rơi
Bâng khuâng tìm cả khoảng trời hoàng hôn
Biển đời con nước đại khôn
Mênh mông trống trải gửi hồn theo mây
Ngàn năm sông núi còn đây
Nguyện xin khắc tấm lòng này – Quê Hương*

Bờ và Sông

Mưa gieo thương nhớ trắng trời
Lời gieo hai tiếng một đời dở dang
“Chờ anh” anh bước sang ngang
Đóng đinh cây chuối, phủ phàng quên nhau
Sông kia nước chảy bờ đau
Vô tình nước vẫn qua cầu hoa trôi
Cô đơn quặn thắt bờ tôi
Sông ơi ! xuôi mãi dòng đời xót xa.

Thu Về

*Thu ơi! thu quá mềm môi
Khéo ru để lá vàng rơi nghiêng chiều
Trong xanh một khoảng trời yêu
Gió vờn quyến rũ cánh diều bay cao
Đêm thu thăm thẳm ngàn sao
Trăng thu lóng lánh đậu vào mắt em*

Tình Mây Núi

Mây ơi về núi với anh
Mang theo vựa nước ngọt lành thả mưa
Suối sông nổi nhạc tiễn đưa
Nước về với biển vui đùa sóng mây
Mây còn lưu luyến rừng cây
Đừng nghe lời gió chia tay núi buồn.

Ấn Lệ Chi Viên

Côn Sơn mây ụn hỏi trăng vàng
Bao năm sử sách có sang trang?
Ấn Lệ Chi Viên còn nhỏ máu
Ước Trai sống lại vẫn kinh hoàng.

Mũi Né

Gặp em muốn Né – không kịp Né
Bốn mắt chạm nhau má ửng hồng
Mũi Né biển xanh – hồng đôi cát
Dịu bước em đi ngàn lối mệnh mong

Tố Thị

*Tô Thị bông con đứng đợi chồng
Người đi chinh chiến có còn không?
Trải bao mưa nắng cùng non nước
Tiết phụ - gương trong khách má hồng*

Tình Em

Tình như gió dập dềnh cùng năm tháng
Tình như mây tụ lại một phương trời
Em như biển mặn mòi tha thiết quá
Ướp đời anh tan chảy mãi không thôi

Thắp Sáng Niềm Tin

Em đã thắp trong anh ngọn lửa
Sưởi ấm qua đông rực rỡ niềm tin
Như con Chiên một lòng vì Chúa
Hứa hẹn một đời phẳng lặng bình yên

Hồi Xuân

Bên cầu dòng nước uốn quanh
Em nghèo ngồi đọc thơ anh ... bỗng giàu
Thơ ta nhuộm biếc mắt nhau
Nửa xuân gặp lại mái đầu lại xanh

Mây và Núi

*Khi mây vắng núi mây buồn
Khi núi trơ trọi núi còn buồn hơn
Núi - Mây quấn quýt mưa tuôn
Trắng phau trời đất mây hôn, núi cười*

Rạng Đông

Mặt trời lấp ló rạng đông
Trùm lên một khoảng mây hồng chơi vơi
Biển xanh nâng nặng chân trời
Trùng dương trải thảm sóng cười trắng phau

Vấn Vương

*Em như hương buổi hương trầm
Xa xôi mà vẫn lặng thầm tỏa hương
Duyên trời trót đã yêu thương
Tình xa năm tháng vẫn vương núi đôi*

Cài Then

Gặp em, em tặng nụ cười
Dính keo luôn cả cuộc đời vào em
Cũng từ ngọn lửa mới nhen
Ngục tù em đã cài then anh rồi

Vọng Hồ Tây

*Sâm Cầm ra đi mãi mãi
Bình minh ửng sáng Tây Hồ
Trần Quốc chuông chùa vọng lại
Bồng thiên thanh bạch hư vô*

Đà Lạt Suông

Suông đêm Đà Lạt lãng đãng buồn
Mặt nước Xuân Hương quện tơ vương
Tóc liễu rung rinh long lanh ngọc
Bình minh hắt bóng khách qua đường

Hỏi Mây

*Mây hồng gái ngủ ngu ngơ
Đừng nghe lời gió vẩn vơ suốt ngày
Nước vàng sẵn có trong tay
Sao không rắc xuống cỏ cây đang chờ*

Sao Lỡ

Một khúc dân ca hát nửa vời
Để cho đàn nhạc hằng chơi vời
Bao người mê đắm buồn tiếc nuối
Sao nỡ dứt tình bỏ cuộc chơi

Hẹn Xuân

*Hoa đào cười đông cảm
Chim én gọi Xuân về
Thướt mà mưa hẹn cỏ
Xuân nỡn nà si mê*

Cuộc Sống Vẫn Tiếp Diễn

Hai bốn giờ trong ngày
Làm - Ăn - Đêm - Giấc - Say
Sách - Báo - Văn - Thơ - Chữ
Thả hồn - Bay - Bay - Bay

Những Bài Thơ Ba Câu

1

Trao nhận nụ cười
Ánh mắt giao thoa
Yêu !

2

Rượu. đắng cay
Tình không uống
Không mời

Tác giả tại Hội nhà văn Việt Nam năm 2007

Ảnh : Nguyễn Đình Toán

3

Đắm đuối khi yêu
Hy sinh – đau khổ
Chất phụ nữ

4

Đòn bẩy trái tim
Nâng tâm vĩ đại
Mơ

5

Dòng sữa mẹ
Nhân loại sinh sôi
Kho báu

6

Khôn ngoan trong ta
Khôn trong nhà ra
Phúc lớn

*Giàu sang mỏng manh
Đức – nhân – tâm
Khoá giữ*

*Nước mắt trong đêm
Chảy riêng mình
Chân thực*

9

*Lửa bốc nhanh mau tắt
Người nổi nhanh
Mau chìm*

10

*Con ngoan – phần thưởng
Con hư – hình phạt
Tự trách mình*

11

Ăn no bội thực
Nói hết cạn tình
Họa

12

Khát vọng ấp trứng
Thiên tài nở con
Trí

13

*Đốm lửa cháy rừng
Giọt mưa gây lũ
Nguy*

14

*Nâng anh lên
Nâng tôi lên
Cao thượng*

15

*Nghi ngờ tất cả
Không nghi gì
Đang yêu*

16

*Băng kính đàn bà
Thấu tim ta
Triết lý*

17

*Quả xanh cứng
Ép chín
Chát*

18

*Đèn đỏ giao thông
Sốt ruột chờ
Thôi thúc vượt*

19

Say sưa thâu ngày
Trời đầy
Chết đuối

20

Suối trong – sông trong
Cây to – chồi lớn
Nguồn cội

21

*Hy vọng triền miên
Say mê công việc
Thành đạt*

22

*Tiền bạc cất giữ
Phụ nữ yêu thương
Hạnh phúc*

23

Vui cười hồ hởi
Nghĩ sao nói vậy
Chân thành

24

Khoan hoà độ lượng
Không giận không thù
Siêu nhân

25

*Uợ trăm năm
Người tình chốc lát
Say – tỉnh*

26

*Kẻ ngu bảo thủ
Người chết im lặng
Cùng họ*

27

Người đang yêu
Bụng đói – đừng nói
Tai điếc

28

Giàu có giấu kín
Hiếu biết không khoe
Thánh nhân vĩ đại

29

*Nhà nốt nhau
Đồng giữ chim
Tổ ấm*

30

*Có tiền – không tình
Có tình – không tiền
Chết yếu*

31

Đốt cháy dự vọng
Từ tro mọc lên
Mạnh hơn

32

Vợ chồng chung thủy
Bạn bè thật lòng
Kho báu

33

*Sức khỏe là vàng
Thời gian là ngọc
Tình yêu cả hai*

34

*Công đẹp ở lòng
Người đẹp ở Tâm
Tuyệt tác*

35

Yêu tha thiết
Không hiểu nhau
Dễ vỡ

36

Trí thông minh
Ban phát rộng
Bạc thầy

37

*Hít vào bảy lần
Thở ra chân lý
Thanh lọc*

38

*Tĩa càngh thừa
Chăm bắt sâu
Trổ hoa đẹp*

39

Bản tính – ý trí
Trí nhớ – kiên trì
Thành đạt – tài năng

40

Hạnh phúc tốt đỉnh
Khổ đau cùng cực
Tình yêu

41

*Chiến thắng bản thân
Khó như dò biển
Ý trí – kiên tâm*

42

*Phụ nữ biết điều
Biết yêu biết ghét
Hạnh phúc hoàn hảo*

43

Cay nhất nuốt
Đắng nhất nuốt
Hơn người

44

Tật xấu sửa được
Tính xấu sửa được
Tâm xấu – không

45

*Bạn mới – lựa xương
Thù xưa nhai kỹ
Nhờ hóc*

46

*Tính nhỏ nhen
Tâm ích kỷ
Việc lớn không thành*

47

Biết nửa vời
Thà không biết
Học thêm

48

Trú ngụ yên ổn
Xoa dịu nỗi đau
Lòng mẹ

49

*Nghèo vào nhà
Yêu đi ra
Mất tất*

50

*Lời dèm pha
Ba người chết
Tránh xa*

51

Kẻ Ngụ khờ
Ở ngôi cao.
Người điêu đứng

52

Ngọn lửa tôi
Ngọn lửa anh
Cùng ấm

Những Bài Thơ Hai Cạn

Trách

Người đi biên biệt nơi xa
Trách người nhóm lửa để ta cháy lòng

Ru

Cà dao, cánh võng, ấu thơ
Mẹ ru từ ấy đến giờ vẫn say

Hạt Nhỏ

Ai gieo hạt nhỏ ân thân
Tình xa năm tháng nảy mầm tươi tắn.

Khôn

Chim khôn đậu tít cành cao
Người khôn cười nụ, xôn xao biển đời

Chờ Con

*Giọt buồn thánh thót đêm thâu
Mười năm nhuộm trắng mái đầu chờ con.*

Khôn Dại

*Bao năm khôn thế sao còn dại
Một phút ham vui để tàn đời*

Một Mình

Ăn một mình khó nuốt
Ngủ một mình buồn đêm

Ước

Ước gì được sống gần nhau mãi
Để trái tim yêu ấm suốt đời

Đợi

*Chiều chiều đợi áng mây trôi
Trời quang biển lặng khiến tôi giật mình.*

Thèm

*Mây hồng đậu xuống má em
Ngẩn ngơ anh bỗng khát thèm uống mây.*

Thề

Một lời thề với con tim
Dù cho đá nổi, phao chìm vẫn yêu

Dẫn Con

Cuộc đời lặn lội bon chen
Quyết không quỳ gối – đón hèn nghe con

Quên

*Quên khôn một chút đại thôi
Một lần lầm lỡ suốt đời bơ vơ*

Lạc

*Lạc vào đôi mắt bồ câu
Quẩn quanh mê trận biết đâu đường về*

Trú

Trái tim anh cho em trú ngụ
Hạnh phúc tràn vũ trụ cũng hờn ghen

Bùa Mê

Vần thơ mê hoặc hiền tài
Hai bốn chữ cái thức hoài năm canh

Mẹ

Thơ : Hà Đức Ái

Nhạc : Nguyễn Tấn Hùng

Con về thăm mẹ chiều nay. Bước chân lư
lạc thảng ngay khôn khuây. Bỏ tre tiếng cuộc vơi đây.
Cánh đồng chiêm ngả luống cây độc ngang - Bóng đa
thả mát đình làng. Quán chân nghe sợi rơm vàng hời thăm
Mẹ ơi xa bấy nhiêu năm. Ấu thơ in bóng trắng
rằm nghiêng soi. Mẹ cười tỏa lóng nhỏ nhoi. Gánh đời sóng
sánh oằn đôi vai gầy. Con đi một kiếp lưu đây.
Trở về bên Mẹ thảng ngày bình yên.

MỤC LỤC

	<u>Trang</u>
Mẹ	1
Viên Ngọc Trai Đen	2
Sự cố Y 2K	4
Quỳnh Trắng và Anh	6
Về thăm Hà Nội	7
Tự do	8
Hậu nửa vầng trăng	10
Nhớ thầy	12
Đợi trăng	13
Đêm hè	14
Cây cao bóng cả	15
Không thể	17
Tìm hoa	18
Tây thiên thiên viện	19
Tương lai	20
Xuân Đà Lạt	21
Sông quê hương	22

Lưu dấu	23
Mẹ ơi	24
Đêm trăng Hồ Tây	25
Phúc Thọ quê tôi	26
Sao Hôm sao Mai	28
Bình minh xuân	29
Cầu và sông	30
Ghen	31
Hoàng hôn bốn mùa	32
Không đề	33
Nghe nhạc Trịnh	34
Trăng và em	35
Mây	37
Thăm mộ Tú Xương	38
Giọt nhớ	39
Một chuyến bay	40
Sắc đẹp	41
Thu nhớ quê hương	42

Bờ và sông	43
Thu về	44
Tình mây núi	45
Án Lệ Thi Viên	46
Mũi né	47
Đô thị	48
Tình em	49
Thấp sáng niềm tin	50
Hồi xuân	51
Mây và núi	52
Rạng đông	53
Vấn vương	54
Cài then	55
Vọng Tây Hồ	56
Đà Lạt sương	57
Hỏi mây	58
Sao Lữ	59

Hẹn xuân 60

Cuộc sống vẫn tiếp diễn 61

Những bài thơ ba câu:

Từ trang 62

Đến trang 87

Những bài thơ hai câu:

Trách - Ru 88

Hạt nhớ - Khôn 89

Chờ con - Khôn đại 90

Một mình - Ước 91

Đợi - Thèm 92

Thề - Dặn con 93

Quên - Lạc 94

Trú - bùa mê 95

Nhac:

Mẹ 96

Viên Ngọc Trai Đen

THƠ HÀ ĐỨC ÁI

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du Hà Nội

Tel & Fax: (04) 38222135

E-mail: nxbhoinhavan@hn.vnn.vn

**CHỊU TRÁCH NHIỆM XUẤT BẢN
TRUNG TRUNG ĐỈNH**

**BIÊN TẬP
NGUYỄN ANH**

**BÌA
NGUYỄN VĂN PHƯỚC – MPK**

**SỬA BẢN IN
HÀ ĐỨC ÁI**

**VI TÍNH
HÀ KIM SƠN**

Trình bày : TÁC GIẢ

In lần thứ nhất 1.000 cuốn khổ 13 x 19 cm tại Công Ty CP In & Phát Hành Sách Tỉnh Lâm Đồng.

Giấy đăng ký KHXB số: 1066/2008/CXB/34-72/HNV.

Quyết định xuất bản của giám đốc : NXB HNV số: 715/QĐ-NXB HNV ký ngày 05/12/2008.

In xong và nộp lưu chiểu Quý I năm 2009.

Viên Ngọc Trai Đen

The HÀ ĐỨC ÁI

TÁC PHẨM THƠ IN CHUNG:

- * **NGƯỜI HÀ NỘI TRÊN CAO NGUYÊN XANH** – NXB VH TT Lâm Đồng 2004
- * **MỘT THOÁNG LÂM HÀ** – NXB VH TT Hà Nội 2004
- * **NẮNG LẠNH** – NXB Hội Nhà Văn Việt Nam 2005
- * **NƯỚC NON MỘT DẢI** – NXB Hội Nhà Văn Việt Nam 2005
- * **TỬ TUYỆT TÌNH THI (TẬP II)** – NXB Đà Nẵng 2005
- * **THƠ TÌNH LỤC BÁT** – NXB Đà Nẵng 2005
- * **TUYỂN TẬP FESTIVAL HOA ĐÀ LẠT (THƠ NHẠC)** – NXB VH TT Lâm Đồng 2005
- * **DẤU LẶN** – NXB Văn Nghệ TP. HCM 2006
- * **TUYỂN TẬP HƯƠNG NGOẠI Ô (TẬP II)** – NXB Hội Nhà Văn 2006
- * **MỞ ĐẤT** – NXB Hà Nội 2006
- * **30 NĂM THƠ LÂM ĐỒNG** – NXB Thanh Niên 2007
- * **NGHÌN CÂU THƠ TÀI HOA VIỆT NAM** – NXB Văn Học 2007
- * **TIẾNG VỌNG** – NXB Thanh Niên 2007
- * **MỘT THOÁNG LÂM HÀ (TẬP II)** – NXB Thanh Niên 2007
- * **KHOẢNH KHẮC** – NXB Hội Nhà Văn 2008
- * **TUYỂN TẬP HƯƠNG ĐẤT VIỆT** – NXB Lao Động 2008
- * **TIẾNG LÒNG** – NXB Văn Học 2008
- * **LỜI NGẮN TÌNH DÀI** – NXB Văn Nghệ TP. HCM 2008
- * **ĐÀ LẠT XƯA VÀ NAY** – NXB Văn Học 2008
- * **HẠT BỤI VÀNG (TẬP II)** – NXB Văn Học 2009
- * **BÊN DÒNG ĐÀ DĂNG** – NXB Văn Nghệ TP. HCM 2009

VIÊN NGỌC TRAI ĐEN

0 302021 948270

Giá : 23.000đ